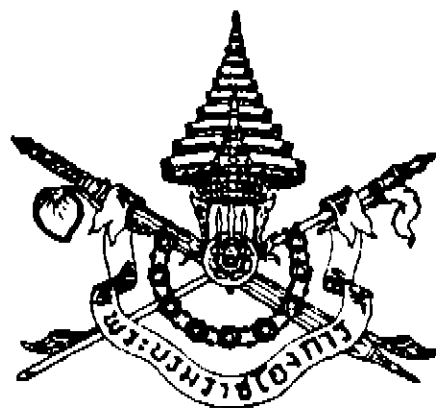

พระราชบัญญัติ

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ลงทุน” และ “ธนาคารของผู้ลงทุน” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ธนาคารของผู้ซื้อ” และคำว่า “เงินกองทุน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖

“ผู้ลงทุน” หมายความว่า

(๑) ผู้ประกอบกิจการในประเทศที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการส่งออกซึ่งสินค้าหรือบริการจากประเทศไทย กิจการที่ได้มาหรือสนับสนุนการได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศ หรือกิจการที่ลดการสูญเสียเงินตราต่างประเทศ

(๒) ผู้ประกอบกิจการในต่างประเทศ ซึ่งมีผู้ลงทุนหรือร่วมลงทุนดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้มีสัญชาติไทย หรือ

(ข) เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทยซึ่งมีทุนเกินกึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือ โดยบุคคลตาม (ก) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (ก) ลงทุนมีมูลค่าเกินกึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมด ในนิติบุคคลนั้น และเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมาย หรือข้อบังคับหรือตามข้อตกลงในการแต่งตั้งกรรมการ ส่วนใหญ่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด หรือในการออกคะแนนเสียงข้างมากเพื่อกำหนดนโยบาย การดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น

“ธนาคารของผู้ลงทุน” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงิน หรือองค์กรอื่นใด ที่ให้สินเชื่อ ค้ำประกัน หรือให้บริการทางการเงินอื่นที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนแก่ผู้ลงทุน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้ธนาคารมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการส่งเสริมและสนับสนุน การส่งออก การนำเข้า และการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อการพัฒนาประเทศ โดยการให้สินเชื่อ ค้ำประกัน รับประกันความเสี่ยง หรือให้บริการที่จำเป็นอื่นตามบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการ ส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ให้สินเชื่อแก่ธนาคารของผู้ส่งออก ผู้ส่งออก ธนาคารของผู้ซื้อ ผู้ซื้อ ธนาคารของ ผู้ลงทุน หรือผู้ลงทุน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคาร เพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ให้สินเชื่อหรือบริการทางการเงินในรูปอื่นที่เป็นประเพณีปฏิบัติของธนาคารพาณิชย์หรือ สถาบันการเงินอื่นในด้านธุรกิจการค้าระหว่างประเทศและด้านการลงทุน

(๕) ค้ำประกันหนี้ ในกรณีที่ผู้ส่งออก ผู้ซื้อ หรือผู้ลงทุนได้รับสินเชื่อจากธนาคารของ ผู้ส่งออก ธนาคารของผู้ซื้อ หรือธนาคารของผู้ลงทุน แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) รับประกันความเสี่ยงในการลงทุนในต่างประเทศของผู้ลงทุนตามมาตรา ๓ (๒) เฉพาะกิจการที่ธนาคารให้การสนับสนุนด้านสินเชื่อ แต่ถ้าเป็นการรับประกันความเสี่ยงทางการเมืองต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๔) เข้าร่วมลงทุนหรือให้สินเชื่อเพื่อการลงทุนในกิจการในต่างประเทศที่จะมีผลเป็นการสนับสนุนการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งสินค้าและบริการของประเทศไทย หรือจะมีผลเป็นการส่งเสริมการประกอบกิจการในต่างประเทศของผู้ลงทุน และเข้าร่วมลงทุนในกิจการในประเทศเพื่อสนับสนุนการส่งออกหรือการพัฒนาประเทศ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) กำหนดคุณสมบัติ ประเภทสินค้า บริการ และลักษณะการประกอบการของผู้ส่งออก ผู้ซื้อ และผู้ลงทุนที่สมควรได้รับการสนับสนุน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์และอำนาจของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนให้ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น โดยให้มีอำนาจให้สินเชื่อ ให้บริการทางการเงินในรูปแบบอื่น ค้ำประกันหนี้และรับประกันความเสี่ยง ตลอดจนให้มีอำนาจเข้าร่วมลงทุนหรือให้สินเชื่อเพื่อการลงทุนในกิจการใดๆ ในต่างประเทศ อันเป็นผลดีต่อการนำเข้าและการส่งออก ซึ่งสินค้าและบริการของประเทศไทยหรือมีผลดีต่อผู้ลงทุนไทยที่ลงทุนหรือประกอบกิจการในต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักลงทุน ทั้งแก่ผู้ลงทุนไทยที่ต้องการขยายการลงทุนในต่างประเทศ และแก่ผู้ลงทุนทั้งไทยและต่างประเทศที่ต้องการลงทุนหรือประกอบกิจการในประเทศ โดยให้คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีอำนาจกำหนดประเภทและลักษณะการประกอบกิจการของผู้ลงทุนที่สมควรได้รับการสนับสนุนดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้